

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 55. Petri Mongi Inconstantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. dunt, aut solummodo Incarnationis ali-
A. C. 482. quam speciem admittunt, nullatenus reci-
pimus; sed anathematizamus quemcum-
que, qui aliud credit, aut olim in Conci-
lio Calcedonensi, vel in quocunque alio
Concilio credidit; inprimis vero Nesto-
rium, Eutychen, & eorum Sectatores.
 Ergo unimini Ecclesie Matri nostræ Spi-
 rituali, cum in eadem Fide nobiscum sitis.
 Hoc est Zenonis Henoticum, in eo ve-
 nenosum, quod Concilium Calcedonen-
 se sicut tria alia non recipiat, sed potius
 eidem errores adscribere videatur.

§. LV.

Petri Mongi inconstantia.

Hoc Edictum cum Epistolis Imperato-
 ris, ad Præfectum, & Ducem datis,
 Abbas Ammon, & Petri Mongi Apocri-
 fiarii, qui ipsum comitabantur, detule-
 runt. Antequam iter ingrederentur,
 Acacius cum ipsis communicavit, & cum
 aliis Ægyptiis, tunc Constantinopoli mor-
 rantibus, qui, etsi illo usque fuissent Hæ-
 retici, Henoticum receperunt. Licen-
 tiam quoque fecit, ut in Diptychis No-
 men Petri legeretur, tanquam Patriar-
 chæ Alexandrini, sine ulla alia cautione,
 quam nudo ad Ecclesiam redeundi pro-
 misso. Pergamius nuper Dux Ægypti
 creatus, ubi cum Legatis, epistolas Im-
 perato-

Liber. c. 17.

peratoris ferentibus, Alexandriam per-
 venit, Joannem Talajam fugisse compe-
 rit. At Petrus Mongus Zenonis Heno-
 ticum recepit, effecitque, ut non a suis
 Sectatoribus modo, sed etiam ab illis,
 qui Proterium sequebantur, reciperetur,
 quibuscum ultro communicavit. Tum,
 occasione Festi cujusdam occurrentis ar-
 repta, Alexandriae in Ecclesia ad popu-
 lum dixit, & Henoticum publice præle-
 gi jussit.

Concilio Calcedonensi, & epistola
 S. Leonis Anathema dixit. Deletis ex
 Diptychis Proterii, & Timothei

*Solofa-
 viole* Nominibus, Dioscorum, & Timo-
 theum Elurum inseruit. Corpus Timo-
 thei *Solofa-
 viole*, ubi terræ mandatum
 erat, effodi jussit, ex Ecclesia tolli, & ex-
 tra Civitatem in loco deserto humari.
 Hæc res ad Acacium a Calendione An-
 tiocheno, aliisque delata; huic perple-
 xa omnia videbantur, misitque Alexan-
 driam ad Petrum, qui certiora explora-
 rent. Ipse omnia negavit, deditque ad
 Acacium epistolam, in qua clarissimis
 verbis Concilium Calcedonense appro-
 bat, idque solum queritur, quod popu-
 lus ejus imprudenti zelo, & levitate ani-
 mi, quem regi a se oporteret, Pastorem
 suum regere attentaret.

Eadem ad Simplicium Papam perferri
 psit, nempe Concilium Calcedonense a se
 recipi,

Sæculum V.
 A.C. 482.

*Victor. Tun.
 Chr. Liber.*

c. 18.

*Evagr. III.
 c. 16.*

c. 17.

Liber. c. 18.

Sæculum V. recipi, quamvis eodem tempore Populo
 A. C. 482. Alexandrino persuadere conaretur, quod
 illud damnaret. Turpis in viro incon-
 stantia, & tot fraudes detectæ causa fue-
 re, ut multi ab ipsius factione defice-
 rent. A turbarum Principio ipsius par-
 tes ideo non nulli reliquerunt, quod He-
 noticum recipiens, Concilium Calcedo-
 nense nominatim non anathematizaret.
 Hi Acephali dicti sunt, id est Capite ca-
 rentes, quia separatos agebant conven-
 tus, & Patriarcham suum non sequeban-
 tur; quamvis etiam posteriori tempore
 Mongus Concilium nominatim anathe-
 matizaret, cum ipso tamen communica-
 re recusarunt.

Joannes *Talaja*, Alexandria fugiens,
 Lib. c. 18. Antiochiam ad illum officiorum Magi-
 strum venit, quæ secum acta fuissent,
 narrat, & ipso suadente ad Calendionem
 Patriarcham Antiochenum convertitur.
 Acceptis ab eo epistolis Synodalibus, suæ
 causæ faventibus, ad Simplicium Papam
 appellavit, S. Athanasii exemplum secu-
 tus. (*) Ubi Romam advenit humanis-
 sime eum SS. Pontifex excepit, & contra-
 fas expulsi Patrocinium suscipiens, ad
 Acacium Constantinopolitanum litteras
 dedit. Respondit Acacius, nescire se
 Joan-

(*) Auctoritatis Pontificiæ supra maximas or-
 bis Catholici Episcopales Sedes inique argu-
 mentum †

Joannem Episcopum Alexandrinum, sed Sæculum V.
A. C. 482.
ex Henotico, seu Zenonis Imperatoris Decreto, Petrum Mongum ad suam Communionem recepisse, idque contra Papæ opinionem quidem, sed amore Pacis tot Ecclesiarum, & ex Imperatoris mandato factum.

Papa, cui Acacii responsum minime placuit, rescripsit; ipsum non potuisse ad Communionem recipere Hæreticum damnatum, nec sufficiens esse Conversionis indicium, si Petrus Mongus Communionem Ecclesiæ Catholicæ secundum Henoticum Zenonis amplecteretur, nisi etiam Concilium Calcedonense, & Epistolam S. Leonis reciperet.

§. LVI.

S. Simplicii obitus, & Decretales ejus.

Dum Acacius deliberat, quid ad hanc Epistolam responsi daret, Simplicius Papa Mortalitatem exiit, postquam annos quindecim, & menses quinque Primam Sedem occupasset. Sepultus est ad S. Petrum, secunda Martii, anno 483. Dedicavit Ecclesiam S. Stephani in Monte Celio, aliam S. Andreae in Exquiliis, cujus hodie vix rudera supersunt, alteram S. Stephani prope S. Laurentium, itemque aliam S. Bibianæ. Presbyteros Hebdomadarios constituit, qui a quibusdam Ecclesiis nunquam discederent, sed ad conferen-

*Sup. n. 34.
Lib. Pontif.*